

! అ దీ !

మి నీ క థ

ఎ. కె. రావ్

“డాక్టర్ గారిల్లిదేనా!”
 “ఇదికాదు. ఇది పీడర్ గారిల్లు”
 అదిగో ఆ కొబ్బరి చెట్టున్నది డాక్టర్ గారిల్లు”

“అదేలే. మొ న్న డా క్ట ర్ గా రు కోరిలో....”

“కోరిలో కాదు, నాంవల్లిలో”

“అదేలే. నాంవల్లిలో కలిసినప్పుడు వాళ్లు నల్లకుంటకు యిల్లు మారామన్నారే అందుకనీ....”

“నల్లకుంట యిడికాదు. అదే”

“అదేలే. ఇది విజయనగర్ కదా. తెల్సా.”

“ఇది విజయనగరి కాదు. విద్యా నగర్”

“అదేలే. ఈవిజయి...”

“విజయి-కాదు... విద్యా....”

“అదేలే ఈ విజ్ఞానగర్ లోనేగా మన ప్రసాదుండేది”

“కాదు ఇక్కడ మన వెంకటరావుంటాడు. ప్రసాదుండేది చిక్కడవల్లిలో.”

“అదేలే మొన్న వెంకటరావు ఒక డే గోల-పెళ్ళికి నేను రాలేదని”

“మొన్న పెళ్ళి చేసుకుంది వెంకట రావుగాదు. ప్రభాకర్రావు వెంకటరావుకి పెళ్ళయి నాలుగేళ్ళయింది.”

“అదేలే. మొన్నాదివారం వాళ్ళిద్దరూ కలిసొచ్చారుగా ఇండికి”

“మొన్నొచ్చింది వాళ్ళు కాదు నుదా కరు వాళ్ళ బావమరిచి న ర న య్య గారును.”

“అదేలే, మన కూకట్ వల్లి స్థలంలో ఇల్లెప్పుడు కడున్నామని అడిగారు”

“కూకట్ వల్లిలో స్థల మెక్కడిది?”

“మన స్థలంనంది ఫతేనగర్ లో”

“అదేలే. అల్లుడగారూ.”

“అల్లుడుగా రేమిటి.... నేను నుజా తని....”

నరె.... నరె ... వెధవగొవ-నను చెప్పి దావనీ”

స్వా తం త్ర యం

వనంతం వచ్చిందంటూ
 గొంతు పగిలేలా కూస్తుంది
 ఒక నిర్జీవపు చెట్టు కొమ్మన
 నిలిచి కోయిల-
 వినివిని వినిగెత్తిన నేను
 స్వాతంత్ర్యం వచ్చిందంటూ
 కరాలు చీల్చేలా అరిచాను
 ఎంగిలెరుగని పొట్టబట్టుకొని-

జి. మాధవి